06/03/2023

113 ani de la nașterea Patriarhului Iustin, cel care a inițiat colecția „Părinți și scriitori bisericești”

În urmă cu 113 ani se năștea Patriarhul Iustin Moisescu, cel de-al patrulea conducător al Bisericii Ortodoxe Române.

Patriarhul Iustin s-a născut în data de 5 martie 1910 în Cândești, județul Argeș.

A studiat la Seminarul orfanilor de război din Câmpulung-Muscel (1922-1930) și la Facultatea de Teologie din Atena (1930-1934), cu specializare la Facultatea de Teologie Romano-Catolică din Strasbourg (1934-1936) și din nou la cea din Atena (1936-1937), unde a obținut doctoratul, în 1937, cu teza „Evagrie din Pont. Viața, scrierile și învățătura”.

A fost profesor de Limba latină la Seminarul „Nifon” din București (1937-1938), profesor de Noul Testament la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității din Varșovia (1938-1939), profesor agregat (1940), apoi titular (1942) de Exegeza Noului Testament la Facultatea de Teologie din Cernăuți-Suceava, transferat în 1946 la aceeași catedră la Facultatea de Teologie din București (din 1948 Institut Teologic Universitar).

În 1956, a fost hirotonit preot necăsătorit și, în același an, a fost ales Arhiepiscop al Sibiului și Mitropolit al Ardealului (hirotonit arhiereu în 15 martie, intronizat la 18

martie).

În 10 ianuarie 1957 a fost ales Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei (întronizat la 13 ianuarie), unde a păstorit 20 de ani.

La 12 iunie 1977 ales Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungrovlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române (intronizat la 19 iunie 1977), păstorind până la moartea sa în 31 iulie 1986.

În întreaga sa activitate, acesta s-a distins ca unul dintre cei mai învățați ierarhi pe care i-a avut Biserica Ortodoxă Română. Cu studii strălucite la Atena și Strasbourg, cu o activitate profesorală de mare ținută în țară dar și în Polonia, a înțeles de timpuriu importanța dialogului între Biserici.

Ca Patriarh a condus câteva delegații sinodale care au vizitat alte Biserici: Patriarhia Ecumenică (1978), Arhiepiscopia Misionară Ortodoxă Română din Statele Unite și Canada (1979), Biserica Ortodoxă Rusă (1980), Biserica Ortodoxă Sârbă (1981), Biserica Luterană din Suedia (1981), sediul Consiliului Ecumenic al Bisericilor de la Geneva (1981), Biserica Ortodoxă Bulgară (1982), Biserica reformată din Ungaria (1982), Biserica Ortodoxă din Grecia (1984).

În calitate de Întâistătător al Bisericii Ortodoxe Române a acordat o atenție deosebită activității editoriale. De pildă, a inițiat marea colecție intitulată „Părinți și scriitori bisericești”, proiectată în 90 de volume, precum și colecția „Arta creștină în România”, în 6 volume.

A fost tipărită o nouă ediție sinodală a „Bibliei” (1982), o nouă ediție a „Noului Testament” (1979); manuale pentru învățământul teologic superior și pentru seminariile teologice, teze de doctorat, cărți de cult; și-au continuat apariția revistele centrale bisericești și cele mitropolitane, ca și buletinele comunităților ortodoxe române de peste hotare.

Prin bogata sa activitate culturală, ecumenică și pastorală, patriarhul Iustin își înscrie numele în rândul ierarhilor de mare prestigiu ai întregii Ortodoxii.

Foto credit: Basilica.ro

basilica.ro